

כובשים מספרים יום

ב' י' אדר תשפ"א אוף נמאס לי, לכל הרוחות, למה שולחים אותי למקומות כאלה הזויים, אז מה אם אני צריך לכבוש את צפון הנגב, אבל לא מקומות שאין איש ברחובות, ומזמן הבנק כבר סגר לכולם את

החשבונות, זהו, די, אני עושה בית אחרון, ואני פונה לבית המוקם בקצה הרחוב, מרחוק כבר נודף ריח של המזרח הרחוק, אני נושא תפילה למרומים, ושותפי צופה מרחוק ושומר על המתרחש למען לא... בעל הבית פותח, עינים של תאילנדי משהו שלא רואים כל יום, ליבי נסוג לאחור, והוא בגימגום מסמן אני שולח לתרגם, וכך זה מתחיל: מה אתה רוצה, ואני 'כסף' מסמן, התרגום נשלח לבוס, ותשובתו, החרדים לכל הרוחות, התאילנדי בנימוס מסמן, מתחת הבלטות יש כסף, עצום עיניים וחכה, לא הספקתי למצמץ וכבר בידי נוחתת ערימת שטרות, 1000 שקלים במספר, ולראשונה מתאילנד יוצא צדקות, וכיבוש 'ניר משה' עולה לכותרות. 'בונים עליך' גם אם לא הולך, אנא על תתיאש! מאת י. שמואלזון א. חשין ש"א.

שלא ייבש הכיכר ליל שישי י"ט סיון תש"פ זה התחיל ב'זיץ' נחל גרר ע"מ לעודד את בחורי הקפסולות,

המגיד מישרים רבי שלמה מילר שליט"א שורר את 'למלאות את תפקידינו... להתייאש חייקל איש פשוט', ו'כל אחד יכול להיות מתמיד אהאה', והסתיים בקבוצת בחורים שנשארו ערים והעזו להתפלל נץ בהיכל הישיבה [שכשליח ציבור משמש חברו הקרוב של 'בעל המיאוו'] והוסיפו חטא על פשע ונסעו לחוף אשק לון. ביום ראשון, לאחר תיעוד המצלמות, נקראו הבחורים לוועד במעמד הגרש"צ שליט"א, בסיום המעמד הוקראו החלטות המועצת, שלבחורים יש בחירה בין עונש של סילוק

מהישיבה לשבוע לקנס של 500 ₪, למחרת הודלף הדבר ע"י גורם עלום לכלי התקשורת. ו'בכיכר העיר' דווח בכותרת ראשית "קבוצת בחורים בישיבת שכ"ש ברחו מהקפסולות לים", הדבר הגיע למורינו רה"י הגר"א לוי שליט"א שבאופן היסטורי שינה את השיעור לוועד בעניין – רק בשכ"ש עושים מכלום נאייעסס למען לא יבש הבלאגן...

על כל נשימה יום א' י' אדר תשפ"א השעה 11:00 בבוקר, עד

למרחקים נשמעו קולות ההרס שפקדו את מסדרונות הפנימיה הישנה שחלקה את חלונותיה עם מקבילתה החדשה, בחלקו השני של המבצע יעבור המקום שיקום וגיבוס, מה שמשליך במידי על עשרות אחוזי פחמן דו חמצני שנוספו במקום. תושבי האזור טוענים: הדבר ישפיע באופן מידי על היכולת שלנו להרדם בלילה מתוך מחנק אדיר שיווצר בקומה. מהנהלת הישיבה נמסר בתגובה: 'תאספו כסף לת"ת ואנו נסתום לכם את שאר החלונות'. נדמה שאם

זושא מדבר תודות

לראש הת"ת הכה"מ מוטי קליין נ"י ולשותפו הכה"מ יעקב כוהנאיימר נ"י, ליו"ר אגף לוגיסטיקה הכה"מ דוד כהן נ"י על מסירות נפש ללא מליצות וסייגים. למאחורי הקלעים הכה"מ משה חיים רוב, ועלואלע אולמן נ"י, והאיש אשר עושה ליכות כליכות הכה"מ שלמה קולמן שליט"א.

לא יאספו מספיק, ברכבים של עובדי הישיבה ג"כ יאלצו להחליף ל'פנלית' כל חלון שני. **תורה וגדולה יום ד' י"א סיון תש"פ** חתונת ביתו של מורינו רה"י הגרצ"י גרשונוביץ שליט"א, כאשר חל איסור על בני הישיבה להתקרב לאיזור החתונה, אך ככל הנראה חל האיסור על כולם חוץ מ... בעת זו החליף ראש הישיבה את מגבעתו כיאה להרבצת התורה והאדרתה בקרב שוחריה בני הישיבה"ק – תורה מפוארה בכלי מפואר.

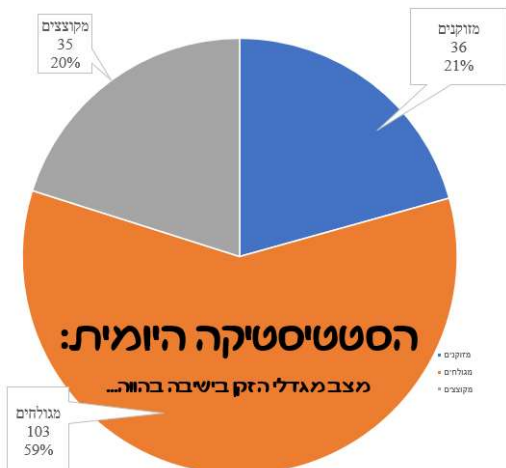

זושא בחברון יום ג' י"ב אלול תש"פ על המנגל מתגלגל לו הש יפוד, הבחור הולך הלוך ושוב ולא כ"כ מרגיש טוב, לקח אקמול שתה תה ושמע המלצה מכל חבר קפסולה, ובשעות הבוקר כבר הגיעה הבשורה 'בקפסולה יש חולה קורונה' כבר באותו היום הרביעי

בשבוע נבדקו כרבע מחברי הקפסולה, התשובות החלו לזרום בליל השישי חיובי אחר שלילי, וכשעה לפני כניסת השבת מוצאים עצמם כארבעה בחורים מחפשים מקום מחסה לשב"ק לפני הנסיעה למלונית לערד, בעוד שבעיני ש"א ה'ראש ישיבה' שטיגליץ המבוגר של הישיבה. והנה כבר ערב ר"ה ושמונה עשרה חולים בקפסולה ארבע, בקריאת התורה הר"י לא מוכן לקבל עליה ובמוצ"ש ח' תשרי הגיעה לכך התשובה, מכל קצוות הקמפוס מטפסים המספרים, כל הרבנים מודיעים - ביוה"כ בישיבה כבר לא מתפללים, 'כל נדרי' ברווח המושבים, נשמע קולו הערב של הרב פרוכטר, הרבנים והמוצי"ם מחייבים וכל מהלך

הצום כולם "שלוקים משלקים", ולא יישכח החזן המהולל שמחכה בכל נימה ונימה את המקור [פרקש] והלא הוא החתן החשוב יואל צבי גולדשילד נ"י. מוצאי הצום בלבול וחוסר בהירות לקראת הבאות, תחילה חולקו אישורי יציאה ממשלתיים, כמו"כ נשארו לראשונה בני הישיבה"ק ללון בישיבה בליל נשגב זה בהוראתו של הרב בנימין כוי הן היו"ר, השכם בבוקר בשירות צה"ל משאיות בקר להובלת בחורי הישיבה (הנראים כבקר), לישיבה ה'נאורה' חברון הגבעה, כבר בתחילת הדרך צימאון עז כאילו הפלגה לעין המדבר, ושוב משטרה, והפעם במרדף לעזרה למען עוד אזרח המדינה, נהג האוטובוס מודיע 'הם חרדים ומגיע להם להיות צמאים' ולפתע אנו כבר לא אזרחים אולי עגלים, עוד לפני הסכסוך עם הנהג (למען לא ייבש הבלאגן), קבלת פנים מכפישיה, שש קומות לזושא לעלות, 'ההיתר של ר' עמרם פריד' אינו נשמע בכל יום, ובקומה 'שרגא דואג' (ומי באמת דאג? ש.א.ב.ב) לסנוקר, אוקי אוויר, פינגפונג, שש בש, שחמט, ושאר מצרכי תעסוקה, ולא יישכח הוויכוחים אל תוך הלילה בין ש.צ. וויס לח. הרשקוביץ בדברים העומדים ברומו של הישיבה, ואם כל זאת זושא לג'ינג'י קרלינשטיין מותר הון של תלונות, לאחר כל ההבטחות של בני

כהן היו"ר לא עבר הרבה זמן והטלפון מצלצל וברקע 'קוינ'ם' הג'ינג'י גוזר, הרב פרוכטר שליט"א בטירחה בא לבקר (ומחלק מיני מתיקה), ועל מלווהו החלוק לא עולה, תחילה כולם מהארוחות נהנים וככל שחלף הזמן מבינים שהם ממוחזרים, בסוכה המזרונים דחוסים בין היתושים, בטרוויה למקום שלשי שכ"ש מגיעים, ו'זושא מצייץ' את תחרות נאום השניצל, ובמרצפות הכניסה לבית המדרש, בסוכת החדר הורים והילדים כל ערב 'זיץ' מנגנים, ארבעת המינים זה אחר זה נפסלים, והבחורים מתחילים לחזור לבתים, רושם של תורה, תפילה, מוזיקה, משאירים, ובחברון כשבוע 'צולים' משתלטים!!!

העל האציוני